

תת"ע 7594/04/18 - רועי ספיבק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7594-04-18 מדינת ישראל נ' ספיבק
תיק חיצוני: 11115041623

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבחן	רועי ספיבק
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 18.5.1 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של שימוש בטלפון ניד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,100 ₪.
3. המבוקש טען כי בתאריך 17.9.5 הגיע בקשה להישפט וכי מעולם לא קיבל זימון לדין. טען כי בנסיבות אלה לא יכול היה להתייצב לדין שכן לא ידוע על קיומו וכי מדובר בסיבה מוצדקת לאירוע התיצבותו לדין. טען כי ביום 18.5.3 קיבל עותק מפסק הדין שנית בהיעדרו. טען כי יש לו טענות הגנה טובות אשר עשויות להביא לציכוי. טען כי הורתת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. לאור האמור ביקש לבטל את פסק הדין ולקיים יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששאלתי טענות המבוקש החלהתי לדוחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק דין בהתקיים אחד ממשני תנאים: סיבה מוצדקת לאירוע התיצבותו לדין או גרים מתוות דין כהוצאה מהוותת פסק דין על כנו (ראו בندון: רע"פ 01/9142 איטליה נ' מ"י, פ"ד נ(6) 793; רע"פ 13/7709 סאטי נ' מ"י, ניתן בתאריך 13.11.28).

.7. משלוח הזמןה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"ר, רע"פ 106/15 קרייב נ' מ"ר, 20.1.15).

44 מאישור המסירה עולה כי הזמןן לדין נשלח בכתבתו של המבוקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במצבה דין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבוקש לא הוכיח כי קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. המבוקש אף ציין כי קיבל עותק מפסק הדין בדואר ללא כל קושי.

.8. מעבר לכך, המבוקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הורתת פסק הדין על כנו תגרום לו עיונות דין.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 18-01-1874-7 **ciaal נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכולנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיונות דין. על המבוקש היה לפרט טענותיו העובדות ולבס טענותיו בריאות, ככל שיישן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבוקש אינו חורג ממתחם העונשה הנהוג לעבירה מסווג זה.

.9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.

.10. בשים לב לדחיתת הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגין דין עד ליום 18.2.9.2.

.11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדים.

ניתנה היום, י' אב תשע"ח, 22 ביולי 2018, בהעדר הצדדים.